

Dosarul nr. 2rac-186/22  
2-15193118-01-2rac-17082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru - M. Țurcan  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca

## ÎNCHEIERE

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Maria Ghervas  
Victor Burduh  
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Conprex” și de către Societatea pe Acțiuni „INTERAUTOTRANS”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Conprex” împotriva Societății pe Acțiuni „INTERAUTOTRANS” cu privire la încasarea sumelor, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de Societatea pe Acțiuni „INTERAUTOTRANS” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Conprex” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Conprex”, s-a casat hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri,

c o n s t a t ă:

La 22 octombrie 2015 SRL „Conprex” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „INTERAUTOTRANS”, solicitând rezilierea contractului de antrepriză nr.9/14 din 30 mai 2014, încasarea sumei de 250000 de lei pentru lucrările executate, de facto, în baza contractului de antrepriză nr.9/14 din 30 mai 2014, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 56227,97 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Conprex” a invocat că la 30 mai 2014 a încheiat cu SA „INTERAUTOTRANS” un contract de antrepriză pentru executarea lucrărilor la obiectul situat pe str. Socoleni, nr. 7/1, mun. Chișinău. Conform pct.2.1 din contract costul lucrărilor constituie 533477,05 lei, iar în temeiul pct. 2.2 clientul achită în avans suma de 100000 de lei. Conform pct.2.3 din contract calculul bazat pe actul lucrărilor executate se efectuează în decurs de 5 zile bancare din momentul semnării actului.

SRL „Conprex” a menționat că SA „INTERAUTOTRANS” a încălcat obligațiile prevăzute în contract, avansul nu a fost transferat, iar pentru lucrările executate s-a achitat parțial.

Reclamanta a precizat că la data înaintării acțiunii au fost executate lucrări în sumă de 423497,88 de lei, confirmate prin actele de predare-primire a lucrărilor executate din 25 august 2014, pentru suma de 411712,14 lei și din 06 octombrie 2014 pentru suma de 11785,74 lei, precum și prin facturile fiscale nr. JA3414883 din 25 august 2014 și nr. JA3414887 din 06 octombrie 2014. Lucrările au fost recepționate fără anumite neajunsuri. Astfel, pentru lucrările efectuate au fost transferate sumele de 61712,14 lei, conform ordinului de plată din 01 septembrie 2014, de 50000 de lei, conform ordinului de plată din 23 septembrie 2014 și de 61785,74 de lei, conform ordinului de plată din 01 decembrie 2014, iar în total suma de 173497,88 de lei.

A afirmat că în baza pct.3.4 din contract, beneficiarul urma, până la data de 20 iulie 2014 să asigure livrarea la obiect a materialelor de construcție, ceea ce nu a făcut, deși, au fost numeroase adresări în acest sens. În lipsa materialelor de construcție necesare, lucrările la obiect nu au fost executate în volum deplin și anume nu au fost executate lucrări în sumă de 106976,17 lei.

La 31 martie 2015 în adresa pârâtei a fost expediată pretenția, recepționată la 17 aprilie 2015, în care s-a indicat că în legătură cu neexecutarea obligațiilor asumate de către SA „INTERAUTOTRANS”, se reziliază contractul de antrepriză nr.9/14 din 30 mai 2014. La fel, s-a acordat un termen de 5 zile pentru transferarea datoriei restante. La pretenția expediată a fost anexat și actul de verificare pentru cunoștință și semnare, însă pretenția a rămas fără răspuns.

Reclamanta a indicat că la momentul sesizării instanței, pârâta SA „INTERAUTOTRANS” a acumulat o datorie în sumă de 250 000 lei.

Potrivit pct.2.3 din contract, plata urma a fi efectuată în termen de 5 zile bancare din momentul semnării actului de executare a lucrărilor.

Actul a fost semnat la 25 august 2014, la data de 01 septembrie 2014 fiind achitată suma de 61 712,14 lei din suma totală, ce urma a fi achitată - 411 712,14 lei, astfel încât, la data de 01 septembrie 2014 datoria pârâtei constituia suma de 350 000 lei.

De la 01 septembrie 2014 și până la 22 septembrie 2014 (când pârâta a achitat suma de 50 000 lei), dobânda de întârziere, conform art.619 Cod civil, constituia suma de 2 397,26 lei.

A mai menționat că la data de 06 octombrie 2014 părțile au semnat Actul de executare a lucrărilor în sumă de 11 785,74 lei, plata pentru care trebuia să fie efectuată până la 12 octombrie 2014, însă această sumă nu a fost achitată, și respectiv, pentru perioada 23.09.2014 - 12.10.2014 dobânda de întârziere constituie 1 746,57 lei.

Reclamanta a punctat că de la 12 octombrie 2014 și până la 01 decembrie 2014 (când pârâta a achitat suma de 61 785,74 lei), dobânda de întârziere constituie suma de 5 125,24 lei, iar de la 01 decembrie 2014 și până la 08 octombrie 2015 dobânda de întârziere constituie 46 958,90 lei, în total, dobânda de întârziere constituind 56 227,97 lei.

SRL „Conprex” a solicitat rezilierea contractului de antrepriză nr. 9/14 din 30 mai 201 și încasarea de la SA „INTERAUTOTRANS” în beneficiul său a sumei de 250 000 lei cu titlu de datorie pentru lucrările executate potrivit contractului de antrepriză, a sumei de 56 227,97 lei cu titlu de dobândă de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 27 octombrie 2015 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, s-a refuzat în primirea capătului de cerere privind rezilierea contractului de antrepriză din cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Conprex” împotriva SA „INTERAUTOTRANS” cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei.

Pe parcursul examinării cauzei SRL „Conprex” a depus mai multe cereri de majorare a pretențiilor.

La data de 20 septembrie 2016 SRL „Conprex” a depus cerere suplimentară, prin care a majorat pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere, solicitând încasarea sumei de 115351,26 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 09 octombrie 2015-19 septembrie 2016.

La 24 ianuarie 2017 SRL „Conprex” a depus cerere suplimentară, prin care a majorat pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere, solicitând încasarea sumei de 130993,76 de lei pentru perioada 20 septembrie 2016-23 ianuarie 2017.

În cadrul ședinței de judecată din 01 aprilie 2019 SRL „Conprex” a depus cerere de concretizare a acțiunii, majorând cuantumul pretențiilor și a solicitat încasarea sumei de 250000 de lei cu titlu de cost al lucrărilor executate de facto, conform contractului nr. 9/14 din 30 mai 2015, a sumei de 220860,83 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 01 septembrie 2014 - 01 aprilie 2019, a sumei de 109979,17 lei cu titlu de retribuție datorată în temeiul art. 955 alin.(2) Cod civil, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 de lei și a tuturor cheltuielilor privind judecarea prezentei cauze în sumă de 13529,81 de lei.

În motivarea cererii concretizate SRL „Conprex” a indicat suplimentar că la 25 iulie 2014 a înștiințat în formă scrisă directorul adjunct al SA „INTERAUTOTRANS”, Vladimir Pogojin, despre faptul neoferirii materialelor în termenele prevăzute de părți, motiv pentru care lucrările de construcții pot fi stopate, iar executarea lucrărilor conform contractului nu vor fi posibile de executat. Deși a înștiințat pârâtul, situația nu s-a schimbat, lucrările au rămas neexecutate conform contractului nr.9/14 din 30 mai 2014 în valoare de 109979,17 lei.

Totodată, prin prisma art. 955 alin.(2) din Codul civil, a solicitat suma de 109979,17 lei cu titlu de retribuție datorată din motive imputabile pârâtului. Or, la 25 iulie 2014 pârâtul a fost notificat că din motivul neoferirii materialelor în termenele prevăzute de părți în contract la pct.3.4, lucrările de construcții vor fi stopate, iar executarea lucrărilor conform contractului nu va fi posibil de efectuat.

La 06 iunie 2016 SA „INTERAUTOTRANS” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Conprex”, solicitând declararea nulă a pct. 2.1 din contractele de antrepriză: nr. 3/13 din 04 noiembrie 2013, suma de 80264,47 de lei; nr.4/13 din 18 noiembrie 2013, suma de 118070,59 de lei; nr.5/13 din 04 decembrie 2013, suma de 126602,96 de lei; nr. 6/14 din 31 ianuarie 2014, suma de 107780,90 de lei; nr. 7/14 din 03 martie 2014, suma de 279292,00 lei; nr.8/14 din 02 aprilie 2014, suma de 511777,98 de lei, încasarea sumei de 888908,80 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de reconvenționale a invocat că a încheiat cu SRL

„Conprex” contracte de antrepriză, după cum urmează: nr.3/13 din 04 noiembrie 2013, suma de 80264,47 lei; nr.4/13 din 18 noiembrie 2013, suma de 118070,59 de lei; nr.5/13 din 04 decembrie 2013, suma de 126602,96 de lei; nr.6/14 din 31 ianuarie 2014, suma de 107780,90 de lei; nr.7/14 din 03 martie 2014, suma de 279292,00 lei; nr. 8/14 din 02 aprilie 2014, suma de 511777,98 de lei și nr.9/14 din 30 mai 2014 în sumă de 533477,05 lei. Conform acestor contracte pârâta SRL „Conprex”, în calitate de antreprenor, și-a asumat obligația de a efectua lucrări de construcție capitală la cafeneaua din str. Socoleni, nr.7/1, sect. Rîșcani, mun.Chișinău, proprietatea SA „INTERAUTOTRANS”.

A menționat că până la înaintarea acțiunii reconvenționale nu au fost recepționate pe deplin lucrările la acest obiect de construcție și la data de 21 octombrie 2015 SRL „Conprex” a înaintat în instanța de judecată acțiune privind rezilierea contractului de antrepriză nr.9/14 din 30 mai 2014 și încasării sumei de 250000 de lei, restanță la datoria pentru lucru efectuat și dobânda de întârziere în mărime de 56227, 97 de lei.

SA „INTERAUTOTRANS” a susținut că pentru lucrările efectuate a achitat suma de 1397286 lei, care este mult mai mare decât costul real al lucrărilor executate. Lucrările au fost stopate din motivul apariției unor neînțelegeri pe marginea costului volumului lor, considerând că sunt mărite substanțial cele reflectate în contractele de antrepriză semnate potrivit devizelor de cheltuieli anexate la ele, întocmite de pârâtă prezentate doar spre semnătură, motiv pentru care SA „INTERAUTOTRANS” a refuzat semnarea actului de verificare privind achitățile reciproce, propus spre semnare de pârât la 31 martie 2015.

Pentru înlăturarea acestor divergențe, la 24 noiembrie 2015 a depus cerere în adresa Centrului Expertize Independente, prin care a solicitat efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică la obiectul str. Socoleni, nr.7/1, mun. Chișinău, în vederea verificării lucrărilor de construcție și montaj, executate de SRL „Conprex” la acest obiect și aprecierii valorii lucrărilor inclusiv manopera.

Cercetarea obiectului la fața locului a fost stabilită pentru data de 17 decembrie 2015, ora 09:00, cu înștiințarea pârâtei de a lua parte la aceste cercetări, prin scrisoarea nr. 268, recepționată la 16 decembrie 2015, însă a refuzat să se prezinte.

Conform raportului întocmit de SRL „CEXIN” s-a constatat că la lucrările de desființare a construcțiilor existente s-au efectuat în linii generale volumele indicate în raportul de expertiză privind starea tehnică a construcțiilor clădirii cafenea, amplasată pe str. Socoleni, nr.7/1, or. Chișinău, volumul lucrărilor executate, de facto, diferă de cel indicat în actele de recepție cardinal, ele și se repetă în unele cazuri (Anexa nr.1), de exemplu: a) în devizele locale nr.1-7: „разбитые цементной штукатурки стен” se repetă în devizul nr.1 (12,08 m<sup>3</sup>), în devizul nr.2 (15,95 m<sup>3</sup>); „разбивка конструкции” de câteva ori se repetă în devizele enumerate și altele; b) valoarea de deviz a lucrărilor de desființare, conform devizelor locale nr.1-7 constituia 607687,23 de lei, dar conform calculelor din Anexa nr.1 ele constituie, de facto, 135274,88 de lei sau cu 472412,35 de lei mai puțin; c) transportul molozului de construcție conform devizelor constituie 63018,39 de lei, dar conform calculelor din Anexa nr.1 ele constituie, de facto, 35550 de lei, care includ și încărcarea molozului de construcție. Calitatea în construcții la executarea lucrărilor de reconstrucție, executate de firma SRL „Conprex” la obiectul nr. CPI 1/03-14-R în

linii generale corespunde normativelor în vigoare. Valoarea totală a lucrărilor de reconstrucție executate, de facto, de SRL „Conprex” la obiectul nr. CPI 1/03-14-R, inclusiv manopera, calculate în Anexa nr.1, conform datelor pieței curente, cercetate la fața locului, constituie în total suma de 508377,27 lei sau cu 1138909,51 de lei mai puțin.

Reclamanta a precizat că luând în considerare calculele din Anexa nr.1, pârâta SRL „Conprex” a mărit volumul și manopera practic la majoritatea lucrărilor. Astfel: a) valoarea de deviz a lucrărilor de desființare conform devizelor locale nr.1-7 constituia 607687,23 de lei, dar conform calculelor din Anexa nr.1 ele constituie, de facto, 135274,88 de lei sau cu 472412,35 de lei mai puțin; b) transportul molozului de construcție conform devizelor constituie 63018,39 lei, dar conform calculelor din Anexa nr.1 ele constituie, de facto, 35550,00 lei, care includ și încărcarea molozului de construcție; c) în deviz și în procesele-verbale au fost incluse lucrări la care nu au fost procurate de beneficiar materiale, cu toate că materialele au fost ale beneficiarului, de exemplu, betocontact, conducte de canalizare, s-a inclus mai multă armatură, etc; d) transportul materialelor în construcție a fost calculat incorect, conform legislației în vigoare era necesar în baza informației MDRC nr.05/26-964 din 14 mai 2015, motiv pentru care transportul materialelor în construcție a fost majorat cu circa 145083,22 de lei (182482,89 de lei- 37399,66 de lei = 145083,22 de lei), plus, la transportul materialelor de construcție, s-au adăugat așa cheltuieli ca asigurarea socială și medicală 27,0%. Astfel, a transferat pârâtei, în baza contractelor de antrepriză și facturilor de plată prezentate, suma de 1397286 de lei sau cu 888908,80 de lei mai mult decât valoarea totală a lucrărilor de reconstrucție pe care le-a executat și care ar constitui suma de 508377,27 de lei, iar restul sumei achitate ilegal urmează a fi restituită. Suma de 1397286 lei a fost achitată SRL „Conprex” în baza facturilor fiscale, seria/nr: JA3414887; JA3414883; JA3414882; PA0873735; PA0873734; PA0873733; PA0873731; PA0873730 și a actelor transmitere-primire a lucrărilor executate, anexate la ele, fiind semnate din partea SA „INTERAUTOTRANS” de către o persoană neîmputernicită.

SA „INTERAUTOTRANS” a menționat că devizele locale au fost întocmite de pârâtă ca specialist, profesionist în domeniu și cu încrederea acordată, însă, ulterior, s-a constatat potrivit raportului de constatare tehnico-științifică că este depășit vădit costul lucrărilor de cele reale, fără a se motiva necesitatea depășirii lor de la costul de piață și informarea beneficiarului despre acest fapt.

Reclamanta a susținut că pct. 2.1 din contractele de antrepriză: nr. 3/13 din 04 noiembrie 2013; nr.4/13 din 18 noiembrie 2013; nr.5/13 din 04 decembrie 2013; nr. 6/14 din 31 ianuarie 2014; nr. 7/14 din 03 martie 2014; nr.8/14 din 02 aprilie 2014, sunt lovite de nulitate absolută, conform art. 220 Cod civil. Suma de 888908,80 lei, este mai mult decât se cuvine și care depășește costul de piață a lucrărilor executate, calificând-o drept o îmbogățire fără justă cauză din partea SRL „Conprex” și aceasta urmează să restituie ce a primit ilegal, anume această sumă.

Ulterior, la 24 ianuarie 2017 SA „INTERAUTOTRANS” a depus o cerere, în temeiul art. 60 Cod de procedură civilă, prin care a redus cuantumul pretențiilor din cererea reconvențională, concretizându-le și a solicitat încasarea sumei de 888908,80 de lei, ce depășește costul lucrărilor executate, constituind o îmbogățire fără justă cauză din partea pârâtei.

În susținerea cererii SA „INTERAUTOTRANS” a relatat că, motivele cererii rămân aceleași indicate inițial. Suplimentar a menționat că în baza actelor de transmitere-primire a lucrărilor executate la contractele de antrepriză menționate anterior, a transferat către SRL „Conprex” suma de 1397286 de lei sau cu 888908,80 de lei mai mult decât valoarea totală a lucrărilor executate, conform dispozițiilor de plată. Volumul lucrărilor în actele de transmitere-primire a lucrărilor executate sunt mărite nejustificat și nu corespund celor real executate.

În cadrul examinării cauzei SRL „Conprex” a înaintat cerere cu privire la respingerea acțiunii reconvenționale ca fiind tardivă. A punctat că ultimul act de primire-predare și recepționare a lucrărilor a fost semnat de ambele părți la data de 06 octombrie 2014.

În opinia sa, la caz, sunt aplicabile prevederile art.968 alin.(1) Cod civil, potrivit căruia, termenul de prescripție este de un an din momentul recepționării lucrării. Termenele de prescripție la lucrări recepționate au fost reflectate în tabelul din cerere. Astfel, la 06 iunie 2016 termenul de prescripție de un an de zile a fost depășit de la 8 luni până la 18 luni, conform tabelului nr.2 din cerere, ultimul act de primire-predare și recepționare a lucrărilor fiind semnat de ambele părți pe 06 octombrie 2014.

Prin hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Conprex” împotriva SA „INTERAUTOTRANS” privind încasarea sumelor, dobânzii de întârziere, cheltuielilor de judecată. S-a admis integral cererea reconvențională depusă de SA „INTERAUTOTRANS” și s-a încasat de la SRL „Conprex” în beneficiul SA „INTERAUTOTRANS” suma de 888908,80 de lei cu titlu de cost al lucrărilor executate, suma de 26667,26 de lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 915576,06 lei. S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea din 05 noiembrie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești din conturile bancare ale SA „INTERAUTOTRANS”, în limita valorii acțiunii, suma de 315414,80 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 20 iunie 2019, în termenul legal, SRL „Conprex” a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Conprex” și s-a menținut hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La baza temeiniciei pretențiilor SA „INTERAUTOTRANS” față de SRL „Conprex” prima instanță și instanța de apel au menționat că referitor la lucrările de construcții efectuate de SRL „Conprex”, la materialele dosarului au fost anexate două rapoarte de expertiză/evaluare, care demonstrează atât lucrările efectuate, cât și sumele achitate pentru aceste lucrări în surplus de către SA „INTERAUTOTRANS”.

La 11 ianuarie 2021 SRL „Conprex” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de SRL „Conprex”, s-a casat decizia din 09 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Prin cererea 06 aprilie 2022 de SRL „Conprex” a concretizat pretențiile, majorând cuantumul pretențiilor în partea dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Conprex”, s-a casat hotărârea din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial acțiunea inițială. S-a încasat de la SA „INTERAUTOTRANS” în beneficiul SRL „Conprex” suma de 250 000 lei, cu titlu de cost al lucrărilor executate conform contractului nr. 9/14 din 30 mai 2015 și cheltuielile de judecată, ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 7 500 lei, cheltuielile de executare a măsurii de asigurare în sumă de 2 100 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, suportate în instanța de fond și cheltuielile de asistență juridică suportate în instanța de apel în sumă de 3 000 lei. În rest, cererea de chemare în judecată inițială s-a respins. S-a încasat de la SA „INTERAUTOTRANS” taxa de stat în beneficiul statului pentru instanța de apel în sumă de 5625 lei. S-a respins acțiunea reconvențională depusă de SA „INTERAUTOTRANS” ca fiind neîntemeiată.

Curtea de Apel Chișinău a notat că în temeiul contractului de antrepriză nr. 9/14 din 30 mai 2014 SRL „Conprex”, în calitate de antreprenor, și-a asumat obligația de a efectua lucrări de construcție capitală la cafeneaua din str. Socoleni, 7/1, ce aparține SA „INTERAUTOTRANS”.

Prin pct. 2.1 din contractul menționat s-a convenit că costul lucrărilor se determină în baza înțelegerii contractuale, confirmate prin devizul local nr.7, anexat la contractul dat și constituie suma de 533 477,05 lei, iar conform pct. 2.2 clientul transferă antreprenorului avansul în mărime de 100 000 lei. Achitarea bazată pe actul privind lucrările executate se efectuează în termen de 5 zile bancare de la momentul semnării actului, conform pct.2.3 din același contract.

Instanța de apel a menționat că lucrările efectuate de către SRL „Coprex”, în calitate de antreprenor, au fost recepționate de către SA „INTERAUTOTRANS”, în calitate de beneficiar, în baza actelor de predare-primire întocmite: din 25 august 2014, în sumă de 411 712, 14 lei și din 06 octombrie 2014, în sumă de 11 785, 74 lei, cât și prin facturile fiscale JA3414883 din 25 august 2014 și JA3414887 din 06 octombrie 2014 (f.d.135, 137, Vol.I). 109.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că SA „INTERAUTOTRANS” nu a invocat careva obiecții la lucrările efectuate de SRL „Conprex”, actele de primire-predare fiind contrasemnate de către ambele părți cu aplicarea ștampilei.

Instanța de apel a stabilit că lucrările de construcție au fost achitate parțial, datoria neachitată constituind suma de 250 000 lei.

Condițiile contractului de antrepriză au fost negociate de părțile semnate, lucrările fiind recepționate în baza actelor de predare-primire, fără ca SA „INTERAUTOTRANS” să înainteze careva obiecții la calitatea și cantitatea lucrărilor efectuate, precum și la costul acestora.

Corespunzător, contractul menționat, încheiat între părțile în litigiu, generează drepturi și obligații pentru SA „INTERAUTOTRANS” de a achita costul lucrărilor

efectuate de către reclamanta/apelantă, în condițiile agreate de ambele părți și corelativ, acordă dreptul SRL „Conprex” de a cere executarea obligațiilor asumate de către pârâtă/intimată în temeiul contractului de antrepriză.

Astfel, în circumstanțele expuse, ținând cont că, pârâta/intimată nu și-a respectat obligația asumată în baza contractului de antrepriză de a achita integral costul lucrărilor efectuate de către antreprenor, instanța de apel a considerat temeinicia pretenției formulate de SRL „Conprex” cu privire la încasarea sumei restante de 250 000 lei din contul SA „INTERAUTOTRANS”.

Respingând pretenția reclamantei SRL „Conprex” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, Curtea de Apel Chișinău a stabilit că la caz obligația nu este purtătoare de dobândă, or, datoria rezultă din contractul de antrepriză și nu se are în vedere o obligație pecuniară în sensul art.585, 619 Cod civil.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a respins cerința cu privire la încasarea din contul SA „Conprex” în beneficiul SRL „INTERAUTOTRANS” a retribuiției în sumă de 109 979,17 lei, pretinsă și calculată de către reclamanta/apelantă prin prisma art.955 alin.(2) Cod civil, în conformitate cu care, antreprenorul are dreptul la retribuiție dacă imposibilitatea terminării lucrării are loc din cauza materialului necalitativ prezentat de client sau a indicațiilor acestuia, cu condiția că antreprenorul și-a executat obligațiile informaționale. Colegiul a notat că aceste prevederi legale nu sunt aplicabile la caz, în situația în care în speță nu se regăsesc cumulativ condițiile specificate la art. 955 alin. (2) Cod civil.

De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a dispus respingerea acțiunii reconvenționale ca fiind neîntemeiată, or, sumele care au fost achitate de beneficiar în urma lucrărilor executate au fost negociate de părți, prin urmare achitarea acestora nu poate fi interpretată ca o îmbogățire fără justă cauză din partea antreprenorului SRL „Conprex”. Iar, prima instanță, dispunând admiterea acțiunii reconvenționale, prin prisma concluziilor expuse în Raportul de constatare tehnico-științifică și a Raportului de expertiză judiciară din 02 aprilie 2018, a intervenit nejustificat și neîntemeiat în costul lucrărilor convenite de către părțile semnatare ale contractului de antrepriză, care reprezintă în sine, acordul de voință realizat între două persoane juridice de drept privat, precum și nu a ținut cont de faptul că, contractul poate fi modificat numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților, dacă legea nu prevede altfel.

Ținând cont de faptul că instanța de apel a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a acțiunii inițiale, corespunzător, a considerat necesar de a admite cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată și a încasat din contul pârâtei cu titlu de taxă de stat suma de 7 500 lei, suma de 2 100 lei cu titlu de cheltuieli de executare a măsurii de asigurare, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei suportate în instanța de fond și cheltuielile de asistență juridică suportate în instanța de apel în sumă de 3 000 lei.

La 08 august 2022 SRL „Conprex” a declarat recurs împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii inițiale și emiterea în această parte a unei noi decizii de admitere a pretențiilor din acțiunea inițială. A mai solicitat, încasarea de la SA „INTERAUTOTRANS” a sumei de 6634 lei cu titlu de taxă de stat achitată pentru examinarea cauzei în ordine de recurs.

În motivarea recursului recurenta SRL „Conprex” a indicat că la materialele cauzei sunt anexate confirmări de achitare a taxei de stat de către SRL „Conprex” pentru examinarea cauzei la diferite etape, însă, necătând la aceasta, instanța de apel a dispus compensarea cheltuielilor suportate de către SRL „Conprex” doar în sumă de 7500 lei.

A susținut că instanța de apel, respingând pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere prevăzută de art. 595 Cod civil, în redacția legii până la 01 martie 2019, eronat a interpretat legea, recurenta menționând că în p. 4.1 din contractul de antrepriză părțile expres au stabilit că pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale părțile poartă răspundere în conformitate cu legislația.

De asemenea, consideră că instanța de apel eronat a respins pretenția privind încasarea retribuției conform art. 955 alin. (2) Cod civil, pe motiv că nu s-ar fi întrunit toate condițiile impuse de lege. A indicat că SRL „Conprex” la data de 25 iulie 2014 a notificat SA „INTERAUTOTRANS” despre neoferirea materialului și că din acest motiv lucrările au fost stopate, ceea ce îi oferă dreptul de a pretinde restul sumei neîncasate potrivit contractului.

La 07 septembrie 2022 SA „INTERAUTOTRANS” a declarat recurs împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea admiterii acțiunii inițiale și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că rapoartele de expertiză, cărora instanța de apel nu le-a dat nicio apreciere, respingându-le ca probe, univoc dovedesc că pentru lucrările efectuate s-a achitat mai mult decât pentru real executate, mai mult cu 104236,08 lei.

A susținut că deși contractul nr. 9/14 din 30 mai 2014 prevede suma lucrărilor de 533 477,05 lei, însă, până la moment lucrările nu au fost executate deplin, lipsind și un proces-verbal de recepție finală, iar în actele de predare-primire lucrările neexecutate au fost reflectate în mod eronat ca fiind executate.

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererile de recurs sunt îndreptate împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, acestea sunt depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată „Conprex” și de către Societatea pe Acțiuni „INTERAUTOTRANS”, care au calitatea procesuală de reclamantă și pârâtă și sunt îndreptățite să o conteste, nefiind depuse repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată la adresa electronică a recurentelor la data de 11 iulie 2022 (f.d. 51, vol. IV).

Prin urmare, recursul declarat la 08 august 2022 de către SRL „Conprex” și recursul declarat la 07 septembrie 2022 de către SA „INTERAUTOTRANS” sunt în termen.

Prin referința din 07 septembrie 2022 SA „INTERAUTOTRANS” a solicitat de a considera recursul declarat de SRL „Conprex” ca fiind inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs formulate de către SRL „Conprex” și SA „INTERAUTOTRANS”, sunt inadmisibile, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentelor cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către SRL „Conprex” și SA „INTERAUTOTRANS”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurențelor la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurente nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SRL „Conprex” și SA „INTERAUTOTRANS” și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către SRL „Conprex” și SA „INTERAUTOTRANS” ca fiind inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Conprex” și de către Societatea pe Acțiuni „INTERAUTOTRANS” împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Aliona Miron